

EURÓPAI
BIZOTTSÁG

Brüsszel, 2020.10.22.
COM(2020) 666 final

2020/0301 (NLE)

Javaslat

A TANÁCS RENDELETE

**az uniós halászhajók egyes mélytengeri halállományokra vonatkozó halászati
lehetőségeinek a 2021. és 2022. évre történő meghatározásáról**

INDOKOLÁS

1. A JAVASLAT HÁTTERE

1.1. A javaslat indokai és céljai

1.1.1. Háttér-információk

A mélytengeri állományok halászatát az Európai Unió 2003 óta szabályozza a teljes kifogható mennyiségek (TAC-ok) és az Atlanti-óceán északi részén alkalmazható halászati kapacitás meghatározása révén. A mélytengeri halállományokra vonatkozó 2019. és 2020. évi halászati lehetőségeket az uniós halászhajók egyes mélytengeri halállományokra vonatkozó halászati lehetőségeinek a 2019. és 2020. évre történő meghatározásáról szóló (EU) 2018/2025 tanácsi rendelet¹ határozta meg.

A halászati lehetőségek rögzítése és elosztása az Unió kizárólagos hatáskörébe tartozik. Az élő vízi erőforrások fenntartható kiaknázására vonatkozó kötelezettséget az 1380/2013/EU rendelet 2. cikke állapítja meg. Az említett rendelet 2. cikkének (2) bekezdése értelmében (az annak 4. cikke (1) bekezdése 8. pontjának meghatározása szerinti) elővigyázatossági megközelítést kell alkalmazni a halászati gazdálkodás vonatkozásában, továbbá a közös halászati politikának a maximális fenntartható hozam helyreállítására és szinten tartására kell irányulnia. Ezenfelül az említett rendelet 16. cikkének (4) bekezdése szerint a halászati lehetőségeket a szóban forgó rendelet 2. cikkének (2) bekezdésében megállapított célkitűzésekkel összhangban kell meghatározni.

A javaslatban azonban olyan halászati lehetőségek is szerepelnek, amelyek két- vagy többoldalú halászati konzultációk nyomán kerültek meghatározásra. E konzultációk eredményeit a tagállamok közötti, a viszonylagos stabilitás elve szerinti belső elosztás előírásával kell végrehajtani.

Az EU és az Egyesült Királyság közötti, kilépésről rendelkező megállapodásban meghatározott átmeneti időszak 2020 végén lejár, miután az Egyesült Királyság jelezte, hogy nem áll érdekében annak további meghosszabbítása. Ezért azok az állományok, amelyek tekintetében a Bizottságnak konzultálnia kell az Egyesült Királysággal a 2021. és 2022. évi halászati lehetőségekre vonatkozó kvótahányadokról, „pro memoria” formában fognak szerepelni, a szóban forgó állományokra vonatkozó együttműködésről – többek között a halászati lehetőségekről, a kvótahányadokról és az Egyesült Királyság vizeihez való hozzáférésről – szóló, folyamatban lévő tárgyalások eredményétől függően.

Az egyéb közös állományokra vagy a harmadik országokkal elcserélt halászati lehetőségekre vonatkozó számadatok még nem állnak rendelkezésre, amíg le nem zárulnak az említett harmadik országokkal folytatott konzultációk. E konzultációk lezárását követően a javaslatot informális dokumentumok egészítik majd ki.

A mélytengeri halászati lehetőségeket ezenfelül a nemzetközi megállapodásokkal, többek között a kizárólagos gazdasági övezeteken túlnyúló halállományok és a hosszú távon vándorló halállományok védelméről és kezeléséről szóló, 1995. évi ENSZ-megállapodással (a továbbiakban: a halállományokról szóló 1995. évi ENSZ-megállapodás) összhangban kell megállapítani. Különös elővigyázatosság indokolt abban az esetben, ha az információk bizonytalanok, nem megbízhatók vagy pontatlanok. A halállományokról szóló 1995. évi ENSZ-megállapodás 6. cikkének (2) bekezdése értelmében a megfelelő tudományos

¹ A Tanács (EU) 2018/2025 rendelete (2018. december 17.) az uniós halászhajók egyes mélytengeri halállományokra vonatkozó halászati lehetőségeinek a 2019. és 2020. évre történő meghatározásáról (HL L 325., 2018.12.20., 7. o.).

információk hiányára nem lehet hivatkozni az állományvédelmi és -gazdálkodási intézkedések elhalasztásának vagy elmulasztásának okaként. A javasolt teljes kifogható mennyiségek összhangban vannak a 2008. évi, a nyílt tengeren folytatott mélytengeri halászat kezelésére vonatkozó nemzetközi ENSZ FAO-iránymutatásokkal, amelyeket az ENSZ Közgyűlése több egymást követő határozattal is megerősített (2007-ben a 61/105. sz. határozattal, 2009-ben a 64/72. sz. határozattal és legutóbb 2015-ben a 70/235. sz. határozattal).

1.1.2. Az 1380/2013/EU rendelettel bevezetett kirakodási kötelezettség

A KHP-alaprendelet által bevezetett kirakodási kötelezettség 2015 és 2019 között fokozatosan került bevezetésre. 2019. január 1-jétől valamennyi, fogási korlátok hatálya alá tartozó állományra vonatkozik a kirakodási kötelezettség. Az alaprendeletben előírt kirakodási kötelezettség alól alkalmazhatók bizonyos kivételek. A tagállamok által benyújtott közös ajánlások alapján a Bizottság felhatalmazáson alapuló rendeleteket fogadott el, amelyek egyedi visszadobási terveket határoznak meg. E tervek de minimis kivételek vagy a magas túlélési arányon alapuló mentességek alapján korlátozott mennyiségű visszadobást tesznek lehetővé.

A kirakodási kötelezettség bevezetésével a javasolt halászati lehetőségeknek – az 1380/2013/EU rendelet 16. cikkének (2) bekezdésével összhangban – tükrözniük kell a kirakodott és a kifogott mennyiség közötti eltéréseket, figyelembe véve, hogy a halak visszadobása már nem engedélyezett. Ezt úgy kell megvalósítani, hogy a halászati lehetőségek meghatározásakor a KHP-alaprendelet 15. cikkének (1) bekezdésében említett halászati tevékenységek által érintett halállományok vonatkozásában a kapott tudományos szakvéleményeket kell alapul venni. A halászati lehetőségeket ezenkívül más releváns intézkedéseknek, nevezetesen a 16. cikk (1) bekezdésének (a viszonylagos stabilitás elve) és a 16. cikk (4) bekezdésének (a közös halászati politika céljai és a többéves tervekben előírt szabályok) megfelelően kell megállapítani.

Ezért – a kirakodási kötelezettség teljes körű alkalmazásának figyelembevétele érdekében – a Bizottság a korábban alapul vett, kirakodásra vonatkozó szakvélemények helyett fogási szakvélemények alapján terjeszt elő teljes kifogható mennyiségeket. A javasolt uniós kvóták figyelembe veszik azt, hogy a megállapított mentességek, illetve kivételek alapján előfordulnak majd korlátozott mértékű visszadobások, vagyis a visszadobott halakat nem fogják kirakodni, illetve beleszámítani a kvótákba. Ezért ezek a mennyiségek levonásra kerülnek az uniós kvótákból.

1.1.3. Meglévő rendelkezések a javaslat által érintett területen

A javaslat által szabályozott területen a meglévő rendelkezéseket az (EU) 2018/2025 tanácsi rendelet állapítja meg, amely 2020. december 31-ig alkalmazandó. Továbbá a mélytengeri állományoknak az Atlanti-óceán északkeleti részén történő halászatára vonatkozó egyedi feltételeket az (EU) 2016/2336 európai parlamenti és tanácsi rendelet állapítja meg.

A nyugati vizeket érintő gazdálkodási terv ((EU) 2019/472 rendelet), amely az e rendelet hatálya alá tartozó egyes állományokra vonatkozik, a következőkre alkalmazandó:

- gránátoshal az ICES 6, 7 és 5b alterületen,
- fekete abroncshal az ICES 1, 2, 4, 6–8, 10 és 14 alterületen és az ICES 3a, 5a, 5b, 9a és 12b körzetben, valamint
- nagyszemű vörösdurbincs az ICES 9 alterületen.

1.1.4. Összhang a szabályozási terület jelenlegi rendelkezéseivel

A javasolt intézkedéseket a közös halászati politika célkitűzéseivel és szabályaival összhangban kerültek kidolgozásra, és összeegyeztethetők az Unió fenntartható fejlődési politikájával, különösen a mélytengeri állományoknak az Atlanti-óceán északkeleti részén történő halászatára vonatkozó egyedi feltételek megállapításáról szóló (EU) 2016/2336 rendelettel.

2. JOGALAP, SZUBSZIDIARITÁS ÉS ARÁNYOSSÁG

2.1. • Jogalap

Az EUMSZ 43. cikkének (3) bekezdése előírja, hogy a Tanács a Bizottság javaslata alapján intézkedéseket fogad el „a halászati lehetőségek meghatározására és elosztására vonatkozóan”. Ez a javaslat az említett lehetőségek igénybevételével funkcionálisan összefüggő halászati lehetőségek és feltételek meghatározására és elosztására korlátozódik.

Ezért egy tanácsi rendeletre irányuló javaslat formájában az Atlanti-óceán északkeleti részének uniós és nemzetközi vizeiben élő, kereskedelmi szempontból legjelentősebb mélytengeri fajok tekintetében megállapítja az uniós halászflokkokra vonatkozó fogási korlátozásokat annak érdekében, hogy teljesüljön a közös halászati politika azon célkitűzése, hogy a halászat környezeti, gazdasági és társadalmi szempontból is fenntartható legyen. A javaslat az EUMSZ 3. cikke (1) bekezdésének d) pontja szerint az Unió kizárólagos hatáskörébe tartozik, ezért a szubszidiaritás elve nem alkalmazható.

2.2. Arányosság

A javaslat megfelel az arányosság elvének a következő ok miatt: a közös halászati politika közös politika. Az EUMSZ 43. cikke (3) bekezdésének megfelelően a Tanács feladata, hogy intézkedéseket fogadjon el a halászati lehetőségek meghatározására és elosztására vonatkozóan.

Az 1380/2013/EU rendelet 16. cikkének (6) bekezdésére tekintettel minden tagállam maga dönti el, hogy a részére kiosztott és az átruházható halászati koncessziók rendszerének hatálya alá nem tartozó halászati lehetőségeket – a 16. cikk (7) bekezdésének és a 17. cikkben meghatározott feltételeknek a figyelembevételével mellett – hogyan osztja ki a régiók és a halászati ágazat szereplői között. Ennélfogva a tagállamoknak elegendő mozgástér áll rendelkezésükre az odaítélt halászati lehetőségek kiaknázásának céljára általuk kiválasztott társadalmi-gazdasági modellre vonatkozó döntések meghozatalában.

3. AZ ÉRDEKELT FELEKKEL FOLYTATOTT KONZULTÁCIÓK ÉS A HATÁSVIZSGÁLATOK EREDMÉNYEI

3.1. Az érdekelt felekkel folytatott konzultációk

A javaslat „Az uniós halászat fenntarthatóbbá tétele: az aktuális helyzet és a 2021-re vonatkozó iránymutatások” című bizottsági közlemény² alapján került kidolgozásra. A Bizottság az említett közlemény alapján széles körű egyeztetést folytatott az érdekelttel, a civil társadalom képviselőivel, a tagállamokkal és a széles nyilvánossággal³.

² A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak – Az uniós halászat fenntarthatóbbá tétele: az aktuális helyzet és a 2021-re vonatkozó iránymutatások (COM(2020) 248).

³ https://ec.europa.eu/info/consultations/fishing-opportunities-2021-under-common-fisheries-policy_hu

4. KÖLTSÉGVETÉSI VONZATOK

A javaslatnak a tagállamokra nézve nincsenek új pénzügyi vonzatai. Ezt a rendeletet a Tanács fogadja el két évente, végrehajtásának állami és magánszektorbeli eszközei pedig már adottak.

5. EGYÉB ELEMEK

5.1. A javaslat egyes rendelkezéseinek részletes magyarázata

Az e javaslat tárgyát képező mélytengeri állományokról rendelkezésre álló ismeretek sem a populációméret, sem a halászati mortalitás tekintetében nem teszik lehetővé a kutatók számára az állományok állapotának teljes körű értékelését. Ennek számos oka van: a kérdéses fajok gyakran hosszú életűek és lassú növekedésűek, ami rendkívül megnehezíti az adott állomány korcsoportok szerinti tanulmányozását, valamint a kifogott egyedek hossza vagy a zsákmány korszerkezete alapján annak felmérését, hogy a halászat milyen hatást gyakorolt az állományra. Nem ismert az állományok fiatal egyedekkel való pótlódásának gyakorisága. Az állományok nagy elterjedési területükön olyan mélységekben fordulnak elő, amelyek gyakorlati okokból nehezen vizsgálhatók. Ezen állományok csekély kereskedelmi értéke miatt gyakran nem állnak rendelkezésre tudományos adatok, illetve azok nem fedik le az elterjedési terület egészét. A halászati tevékenységek esetenként csak részben irányulnak e fajokra, és egyes tevékenységek viszonylag új keletűek.

A javasolt fogási korlátok összhangban állnak a 2021. évi halászati lehetőségekkel kapcsolatban folytatott konzultációról szóló, fent említett bizottsági közleményben lefektetett elvekkel. Az említett közlemény ismerteti a Bizottságnak a teljes kifogható mennyiségek megállapítására vonatkozó módszerét, és a Bizottság e javaslat kidolgozása során az abban foglalt TAC-értékek meghatározásakor szintén ezeket a szabályokat követte. A javaslat a következőket tartalmazza:

- Adott esetben a kirakodási kötelezettség figyelembevételével.
- Amennyiben léteznek a rendelkezésre álló információk kvalitatív elemzésén alapuló indikatív tudományos szakvélemények (még ha azok nem is teljesek vagy szakértői véleményt tartalmaznak), indokolt azokat felhasználni a teljes kifogható mennyiségre vonatkozó döntések meghozatalakor. A harmadik országokkal közös állományokra vonatkozó teljes kifogható mennyiségeket „*p.m.*” (*pro memoria*) formában kell szerepeltetni mindaddig, amíg az érintett harmadik országokkal megállapodás nem születik a halászati lehetőségekről. A javaslat három olyan teljes kifogható mennyiséget tartalmaz, amelyek 2021-re csökkennek, 2022-re pedig változatlanok maradnak. Egy TAC a Portugália által megállapított TAC.
- Tekintettel a mélytengeri cápák állományainak rossz biológiai állapotára, ezen állományok halászatát továbbra is tiltani kell.
- Az atlanti tükörhal halászata, fedélzeten tartása, átrakodása és kirakodása továbbra is tilos. Az állomány kimerült és nem regenerálódik. Az ICES megállapítja, hogy az Atlanti-óceán északkeleti részén 2010 óta nem került sor a halfaj célzott uniós halászatára.

5.2. A TAC javasolt szintjei és magyarázatok

A nyugati vizekre vonatkozó többéves terv elfogadásakor a Bizottság kijelentette, hogy amennyiben olyan teljes kifogható mennyiségek megállapítására tesz javaslatot, amelyek több mint 20 %-kal eltérnek a korábban megállapított teljes kifogható mennyiségektől, ezeket az eseteket felsorolja a bizottsági javaslat indokolásában, és adott esetben megadja a teljes

kifogható mennyiségek módosításának alapjául szolgáló okokat. A Bizottság úgy határozott, hogy ilyen áttekintést ad a javaslatában szereplő valamennyi teljes kifogható mennyiségről.

TAC	A tengeri terület neve	A 2021. évre javasolt TAC	A 2022. évre javasolt TAC	A javasolt TAC változása a 2020. évihez képest	Magyarázat
Fekete abroncshal a 8, 9 és 10 övezet uniós és nemzetközi vizein	Vizcayai-öböl, portugál vizek, Azori-szigetek	2113	2113	–25 %	A Bizottság tudományos szakvéleménynek megfelelően a TAC csökkentését javasolja. Az ICES 10 alterületre vonatkozó javaslatot azonban 280 helyett mindössze 29 tonnára csökkentette, amint azt az ICES a 2019. évi kvótafelhasználás tükrözése érdekében javasolta.
Gránátoshal az ICES 3 övezetben	Skagerrak és Kattegat	5	5	–90 %	Járulékos fogásokra vonatkozó TAC, amely teljes körű halászati tilalmat javasló szakvéleményen alapul. A tudományos szakvéleményekben foglaltak követése érdekében a Bizottság javasolja a járulékos fogásokra vonatkozó kvóta csökkentését, mivel a blokkoló hatás kialakulásának kockázata alacsonyabb a korábban figyelembe vett kockázatnál.

Javaslat

A TANÁCS RENDELETE

az uniós halászhajók egyes mélytengeri halállományokra vonatkozó halászati lehetőségeinek a 2021. és 2022. évre történő meghatározásáról

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 43. cikke (3) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

mivel:

- (1) A Szerződés 43. cikkének (3) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a Tanács a Bizottság javaslata alapján intézkedéseket fogadjon el a halászati lehetőségek meghatározására és elosztására vonatkozóan.
- (2) Az 1380/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet⁴ előírja, hogy az állományvédelmi intézkedéseket a rendelkezésre álló tudományos, műszaki és gazdasági szakvélemények, és azon belül is többek között – amennyiben releváns – a Halászati Tudományos, Műszaki és Gazdasági Bizottság (HTMGB) és egyéb tanácsadó szervek által készített jelentések figyelembevételével kell elfogadni.
- (3) A halászati lehetőségek meghatározására és elosztására vonatkozó intézkedések – ezen belül adott esetben bizonyos, azokkal funkcionálisan összefüggő feltételek – elfogadása a Tanács feladata. A halászati lehetőségeket úgy kell elosztani a tagállamok között, hogy az valamennyi tagállamnak viszonylagos stabilitást biztosítson minden állomány halászata, illetve minden halászati tevékenység végzése tekintetében, továbbá kellően figyelembe vegye a közös halászati politikának az 1380/2013/EU rendeletben meghatározott célkitűzéseit.
- (4) A teljes kifogható mennyiségeket (TAC-okat) a rendelkezésre álló tudományos szakvélemények⁵ alapján, a biológiai és társadalmi-gazdasági vonatkozások figyelembevételével kell meghatározni, biztosítva ugyanakkor az egyes halászati ágazatokkal szembeni méltányos bánásmódot; ezenkívül figyelembe kell venni az érdekeltekkel folytatott konzultációk során megfogalmazott véleményeket is, különös tekintettel az érintett tanácsadó testületek ülésein elhangzottakra.
- (5) Azon állományok vonatkozásában, amelyekről nem áll rendelkezésre elegendő vagy megbízható adat az állományméret becsléséhez, az állománygazdálkodási intézkedések során és a teljes kifogható mennyiségek szintjeinek megállapításakor az 1380/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 8. pontjában meghatározott, a halászati gazdálkodásban alkalmazott elővigyázatossági megközelítést kell követni, az

⁴ Az Európai Parlament és a Tanács 1380/2013/EU rendelete (2013. december 11.) a közös halászati politikáról, az 1954/2003/EK és az 1224/2009/EK tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 2371/2002/EK és a 639/2004/EK tanácsi rendelet és a 2004/585/EK tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 354., 2013.12.28., 22. o.).

⁵ <http://www.ices.dk/advice/Pages/Latest-Advice.aspx>

állományspecifikus tényezők számításba vételével, ideértve különösen az állomány tendenciáiról rendelkezésre álló információkat és a vegyes halászattal kapcsolatos megfontolásokat is.

- (6) Amennyiben egy adott állományra vonatkozó teljes kifogható mennyiséget csak egyetlen tagállamnak osztanak ki, a Szerződés 2. cikkének (1) bekezdésével összhangban indokolt felhatalmazni az érintett tagállamot az említett teljes kifogható mennyiség szintjének meghatározására. Rendelkezéseket kell hozni annak biztosítására, hogy a szóban forgó teljes kifogható mennyiség meghatározásakor az érintett tagállam teljes mértékben a közös halászati politika alapelveinek és szabályainak megfelelően járjon el.
- (7) Egyes teljes kifogható mennyiségek esetében közös kvóták („Egyéb”) állnak a kvótával nem rendelkező tagállamok rendelkezésére. Azok a tagállamok, amelyek felhasználták ezt a közös kvótát, később saját kvótát kaphatnak, például csere útján. A fogások Bizottságnak történő bejelentésekor a tagállamoknak különbséget kell tenniük a saját kvótájukba beszámítandó fogások és az ugyanazon teljes kifogható mennyiségen belül a közös kvótába beszámítandó fogások között. E különbségtétel lehetővé tétele érdekében külön jelentéstételi kódot kell bevezetni.
- (8) A 847/96/EK tanácsi rendelet⁶ kiegészítő feltételeket vezetett be a teljes kifogható mennyiségek éves kezelésére vonatkozóan, beleértve az elővigyázatossági, illetve analitikai szempontból kifogható teljes mennyiségek tekintetében az említett rendelet 3. és 4. cikkében meghatározott rugalmassági rendelkezéseket is. Az említett rendelet 2. cikke értelmében a teljes kifogható mennyiségek meghatározásakor a Tanácsnak – mindenekelőtt az állományok biológiai állapota alapján – határoznia kell arról, hogy az említett rendelet 3. és 4. cikke mely állományok esetében nem alkalmazandó. 2014-ben az 1380/2013/EU rendelet 15. cikkének (9) bekezdése bevezetett egy további, az egymást követő évek közötti rugalmassági mechanizmust a kirakodási kötelezettség hatálya alá tartozó valamennyi állomány vonatkozásában. Ezért annak érdekében, hogy elkerülhető legyen a túlzott rugalmasság, amely gyengítené a tengeri biológiai erőforrások észszerű és felelősségteljes kiaknázásának elvét, akadályozná a közös halászati politika célkitűzéseinek megvalósítását, valamint rontaná az állományok biológiai állapotát, indokolt úgy rendelkezni, hogy a 847/96/EK rendelet 3. és 4. cikke csak akkor legyen alkalmazandó az analitikai teljes kifogható mennyiségekre, ha a tagállamok nem alkalmazzák az egymást követő évek közötti rugalmasságnak az 1380/2013/EU rendelet 15. cikke (9) bekezdésében meghatározott elvét.
- (9) Az 1380/2013/EU rendelet 15. cikkének megfelelően a kirakodási kötelezettséget 2019. január 1-jétől teljeskörűen kell alkalmazni, és a fogási korlátok hatálya alá tartozó valamennyi faj fogásait ki kell rakodni. Az 1380/2013/EU rendelet 16. cikkének (2) bekezdése úgy rendelkezik, hogy amikor egy adott halállomány tekintetében a kirakodási kötelezettség alkalmazandó, a halászati lehetőségeket annak figyelembevételével kell meghatározni, hogy a halászati lehetőségek már nem a kirakodásokat, hanem a fogásokat tükrözik. A tagállamok által az 1380/2013/EU rendelet 15. cikkének és az (EU) 2019/472 rendelet 13. cikkének megfelelően benyújtott közös ajánlások alapján a Bizottság több felhatalmazáson alapuló rendeletet fogadott el, amelyek egyedi visszadobási tervek formájában meghatározzák a kirakodási kötelezettség végrehajtásának részleteit.

⁶ A Tanács 847/96/EK rendelete (1996. május 6.) a teljes kifogható mennyiség és kvóták éves kezelésére vonatkozó kiegészítő feltételek bevezetéséről (HL L 115., 1996.5.9., 3. o.).

- (10) A kirakodási kötelezettség hatálya alá tartozó fajok állományaira vonatkozó halászati lehetőségeknek figyelembe kell venniük azt a tényt, hogy a visszadobás gyakorlata elvben többé már nem engedélyezett. Ezért a halászati lehetőségeket a Nemzetközi Tengerkutató Tanács (ICES) által kiadott szakvéleményekben szereplő, a teljes fogásmennyiségre vonatkozó értékek alapján kell meghatározni (a szakvéleményekben szereplő, a szándékos fogásokra vonatkozó értékek helyett). Azokat a mennyiségeket, amelyeket a kirakodási kötelezettség végrehajtása során kivételként továbbra is vissza lehet dobni, le kell vonni a szakvéleményekben szereplő, a teljes fogásmennyiségre vonatkozó értékekből.
- (11) A halászati lehetőségeknek összhangban kell lenniük a nemzetközi megállapodásokkal és a nemzetközileg elfogadott elvekkel – ilyen például a kizárólagos gazdasági övezeteken túlnyúló halállományok, valamint a hosszú távon vándorló halállományok védelmére és kezelésére vonatkozó 1995. évi ENSZ-megállapodás⁷ és a nyílt tengeren folytatott mélytengeri halászat kezelésére vonatkozó 2008. évi nemzetközi ENSZ FAO-iránymutatásokban részletesen meghatározott állománygazdálkodási elvek –, amelyek szerint a szabályozó hatóságoknak különösen elővigyázatosan kell eljárniuk olyan esetekben, amikor a rendelkezésre álló információ bizonytalan, nem megbízható vagy pontatlan. A megfelelő tudományos információk hiányára mindenesetre nem lehet hivatkozni az állományvédelmi és -gazdálkodási intézkedések elhalasztásának vagy elmulasztásának okaként.
- (12) Amennyiben egy adott állományra vonatkozó teljes kifogható mennyiséget csak egyetlen tagállamnak osztanak ki, a Szerződés 2. cikkének (1) bekezdésével összhangban indokolt felhatalmazni az érintett tagállamot az említett teljes kifogható mennyiség szintjének meghatározására. Rendelkezéseket kell hozni annak biztosítására, hogy a szóban forgó teljes kifogható mennyiség meghatározásakor az érintett tagállam teljes mértékben a közös halászati politika alapelveinek és szabályainak megfelelően járjon el.
- (13) A nagyszemű vörösdurbincs fogásai a Kelet-közép-atlanti Halászati Bizottság (CECAF) és a Földközi-tengeri Általános Halászati Bizottság (GFCM) megfelelő, az ICES 9 alterülettel határos területeiről származnak. Tekintettel arra, hogy a szóban forgó szomszédos területekre vonatkozóan rendelkezésre álló ICES-adatok hiányosak, a teljes kifogható mennyiség hatályát a továbbiakban is az ICES 9 alterületre kell korlátozni.
- (14) Az ICES szakvéleménye az atlanti tükörhal halászatának teljes tilalmát javasolja 2024-ig. Mivel az állomány kimerült és nem regenerálódik, a faj halászatára, fedélzetten tartására, átrakására és kirakodására vonatkozó tilalmat helyénvaló továbbra is fenntartani. Az ICES megállapította, hogy az Atlanti-óceán északkeleti részén 2010 óta nem került sor az atlanti tükörhal célzott uniós halászatára.
- (15) Az ICES a mélytengeri cápák halászati mortalitásának minimalizálását javasolja. A mélytengeri cápák alacsony szaporodási rátával bíró hosszú életű fajok, amelyek gyorsan túlhalászásra kerültek. Következésképpen az ilyen fajokra vonatkozó halászati lehetőségeket a halászatukra vonatkozó általános tilalom fenntartásával továbbra is teljes mértékben korlátozni kell.

⁷

Megállapodás az Egyesült Nemzetek Szervezetének 1982. december 10-i tengerjogi egyezményében foglalt, a kizárólagos gazdasági övezeteken túlnyúló halállományok és a hosszú távon vándorló halállományok védelméről és kezeléséről szóló rendelkezések végrehajtásáról (HL L 189., 1998.7.3., 16. o.).

- (16) A halászati tevékenységek megszakításának elkerülése és az uniós halászok megélhetésének biztosítása érdekében ezt a rendeletet 2021. január 1-jétől kell alkalmazni. Annak érdekében, hogy a tagállamok biztosítsák e rendelet kellő időben történő alkalmazását, kihirdetését követően e rendeletnek azonnal hatályba kell lépnie,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Tárgy

Ez a rendelet meghatározza a 2021. és 2022. évre az uniós vizeken, illetve egyes fogási korlátok hatálya alá tartozó nem uniós vizeken az uniós halászhajók rendelkezésére álló éves halászati lehetőségeket bizonyos mélytengeri halfajok állományai tekintetében.

2. cikk

Fogalommeghatározások

1. E rendelet alkalmazásában az 1380/2013/EU rendelet 4. cikkében szereplő fogalommeghatározások érvényesek. Emellett az alábbi fogalommeghatározások alkalmazandók:
 - a) „teljes kifogható mennyiség” (TAC):
 - i. az 1380/2013/EU rendelet 15. cikkének (4)–(7) bekezdése értelmében a kirakodási kötelezettség alól mentesülő halászati tevékenységek keretében az egyes állományokból évente kirakodható halmennyiség;
 - ii. minden más halászatban az egyes állományokból évente kifogható halmennyiség;
 - b) „kvóta”: teljes kifogható mennyiségnek az Unió vagy valamely tagállam részére kiosztott hányada;
 - c) „nemzetközi vizek”: egyetlen állam felségterületéhez vagy joghatósága alá sem tartozó vizek;
 - d) „analitikai értékelés”: egy adott állomány alakulásának az állomány biológiai jellemzőin és kiaknázási mértékén alapuló mennyiségi értékelései, amelyek a tudományos vizsgálat szerint megfelelő minőségűek ahhoz, hogy tudományos szakvéleményként szolgáljanak a fogásokkal kapcsolatos jövőbeli lehetőségek mérlegelésénél;
 - e) „a Nemzetközi Tengerkutató Tanács által kijelölt övezetek” (ICES-övezetek): a 218/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁸ III. mellékletének meghatározása szerinti földrajzi területek;
 - f) „a Kelet-közép-atlanti Halászati Bizottság által kijelölt övezetek” (CECAF-övezetek): a 216/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁹ II. mellékletében meghatározott földrajzi területek;

⁸ Az Európai Parlament és a Tanács 218/2009/EK rendelete (2009. március 11.) az Atlanti-óceán északkeleti részén halászatot folytató tagállamok névleges fogási statisztikájának benyújtásáról (HL L 87., 2009.3.31., 70. o.).

⁹ Az Európai Parlament és a Tanács 216/2009/EK rendelete (2009. március 11.) az Atlanti-óceán északi részén kívüli egyes területeken halászatot folytató tagállamok által a névleges fogási statisztikák benyújtásáról (HL L 87., 2009.3.31., 1. o.).

- g) „mélytengeri cápák”: az e rendelet melléklete 1. részének 2. pontjában felsorolt fajok.

3. cikk

A teljes kifogható mennyiségek és elosztásuk

Az uniós halászahajók által az uniós vizeken vagy egyes, nem uniós vizeken halászott mélytengeri fajokra vonatkozó teljes kifogható mennyiségeket, azok tagállamok közötti elosztását és – adott esetben – a teljes kifogható mennyiségekhez funkcionálisan kapcsolódó feltételeket a melléklet határozza meg.

4. cikk

A tagállamok által meghatározandó teljes kifogható mennyiségek

- (1) A CECAF 34.1.2 övezetben a fekete abroncshalra vonatkozó teljes kifogható mennyiséget Portugália határozza meg. Ez az állomány szerepel e rendelet mellékletében.
- (2) A Portugália által meghatározandó teljes kifogható mennyiségnek:
 - a) összhangban kell lennie a közös halászati politikára vonatkozó elvekkel és szabályokkal, különösen az állományok fenntartható kiaknázásának elvével, és
 - b) az alábbiakat kell eredményeznie:
 - i. amennyiben rendelkezésre állnak analitikai értékelések, 2019-től a lehető legnagyobb valószínűséggel az állománynak a maximális fenntartható hozammal összhangban történő kiaknázása;
 - ii. amennyiben az analitikai értékelések nem vagy csak hiányos formában állnak rendelkezésre, az állománynak a halászati gazdálkodásban alkalmazott elővigyázatossági megközelítéssel összhangban álló kiaknázása.
- (3) Portugália minden évben március 15-ig benyújtja a Bizottságnak a következő információkat:
 - a) az elfogadott teljes kifogható mennyiségek;
 - b) a Portugália által összegyűjtött és értékelt adatok, amelyeken az elfogadott teljes kifogható mennyiség alapul;
 - c) annak részletes bemutatása, hogy az elfogadott teljes kifogható mennyiség miként felel meg a (2) bekezdésnek.

5. cikk

A halászati lehetőségek elosztására vonatkozó különös rendelkezések

- (1) A halászati lehetőségeknek az e rendeletben meghatározott, tagállamok közötti elosztása nem érinti a következőket:
 - a) az 1380/2013/EU rendelet 16. cikkének (8) bekezdése alapján végrehajtott cserék;

- b) az 1224/2009/EK tanácsi rendelet¹⁰ 37. cikke alapján végrehajtott levonások és újraelosztások;
 - c) az (EU) 2017/2403 európai parlamenti és tanácsi rendelet¹¹ 12. cikkének (7) bekezdése alapján végrehajtott újraelosztások;
 - d) a 847/96/EK rendelet 3. cikke és az 1380/2013/EU rendelet 15. cikkének (9) bekezdése szerint engedélyezett további kirakodások;
 - e) a 847/96/EK rendelet 4. cikkével és az 1380/2013/EU rendelet 15. cikkének (9) bekezdésével összhangban visszatartott mennyiségek;
 - f) az 1224/2009/EK rendelet 105., 106. és 107. cikke alapján végrehajtott levonások;
- (2) Az elővigyázatossági vagy analitikai TAC hatálya alá tartozó állományokat e rendelet melléklete határozza meg.
- (3) Az e rendelet mellékletében foglalt eltérő rendelkezés hiányában a 847/96/EK rendelet 3. cikke az elővigyázatossági TAC hatálya alá tartozó állományokra, az említett rendelet 3. cikkének (2) és (3) bekezdése, valamint 4. cikke pedig az analitikai TAC hatálya alá tartozó állományokra alkalmazandó.
- (4) A 847/96/EK rendelet 3. és 4. cikke nem alkalmazandó, ha valamely tagállam az egymást követő évek közötti rugalmasságnak az 1380/2013/EU rendelet 15. cikke (9) bekezdésében meghatározott elvét alkalmazza.

6. cikk

A fogások és a járulékos fogások kirakodásának feltételei

Az 1380/2013/EU rendelet 15. cikke szerinti kirakodási kötelezettség hatálya alá nem tartozó fogások csak akkor tarthatók a fedélzeten, illetve csak akkor rakodhatók ki, ha:

1. azokat kvótával rendelkező tagállam lobogója alatt közlekedő hajók ejtették, és ez a kvóta még nincs kimerítve; vagy
2. azok olyan uniós kvótából való részesedésnek felelnek meg, amelyet nem osztottak el kvótaként a tagállamok között, és a szóban forgó uniós kvóta még nincs kimerítve.

7. cikk

Tilalom

Az uniós halászhajók számára tilos:

1. az atlanti tükörhal (*Hoplostethus atlanticus*) halászata az ICES 1–10, 12 és 14 alterület uniós és nemzetközi vizein, továbbá az említett alterületeken kifogott atlanti tükörhal fedélzeten való tartása, átrakása, illetve kirakodása.

¹⁰ A Tanács 1224/2009/EK rendelete (2009. november 20.) a közös halászati politika szabályainak betartását biztosító uniós ellenőrző rendszer létrehozásáról, a 847/96/EK, a 2371/2002/EK, a 811/2004/EK, a 768/2005/EK, a 2115/2005/EK, a 2166/2005/EK, a 388/2006/EK, az 509/2007/EK, a 676/2007/EK, az 1098/2007/EK, az 1300/2008/EK és az 1342/2008/EK rendelet módosításáról, valamint a 2847/93/EGK, az 1627/94/EK és az 1966/2006/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 343., 2009.12.22., 1. o.).

¹¹ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/2403 rendelete (2017. december 12.) a külső vizeken halászó flották fenntartható kezeléséről, valamint az 1006/2008/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 347., 2017.12.28., 81. o.).

2. mélytengeri cápák halászata az ICES 5–9 alterületeken, az ICES 10 terület uniós és nemzetközi vizein, az ICES 12 terület nemzetközi vizein, valamint a CECAF 34.1.1, 34.1.2 és 34.2 övezet uniós vizein, továbbá az említett területeken fogott mélytengeri cápák fedélzeten való tartása, átrakása, áthelyezése és kirakodása.

8. cikk

Adatküldés

Amikor a tagállamok az 1224/2009/EK rendelet 33. és 34. cikke alapján a Bizottsághoz benyújtják a kifogott állományok kirakodott mennyiségeire vonatkozó adatokat, az e rendelet mellékletében meghatározott állománykódokat használják.

9. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

2021. január 1-jétől kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, -án/-én.

*a Tanács részéről
az elnök*